

„DALMATINSKI HRVAT“ izlazi svake subote
Godišnja predplata Din 90 - Polugodišnje
Din 48 - Tromesečno Din 24 - Za Ame-
riku godišnja dva dolara.

OGLASI PRAMA CJENIKU.

Račun kod Pošt. Čak. Ureda, Zagreb, br. 38.004

Privremeni telefon

preko dana br. 38 - preko noći br. 23
(interurban)

DALMATINSKI HRVAT

P. Starina p. čena u gotovu.

„Dalmatin. Hrvat“ je vlasništvo promicateljnog odbora „Hrvatske Stemparske Zedruge“ s. o. l. u osnutku u Šibeniku.

Pisma i novci šalju se na adresu: „Dalmatinski Hrvat“ - Šibenik, Glezna ulica 108.

Rukopisi se na vraćaju. - Pisma na frankirana na primaju, anonimna u koš.

NOVINE ZA PROSVJETU, GOSPODARSTVO I POLITIKU DALMATINSKE HRVATSKE,

God. III.

ŠIBENIK, 28. SVIBNJA 1924.

Br. 70.

Nema vlade bez bele brade.

Ova radikalna krilatica još se jednom obistinila. Vlada je opet povjerio vladu g. Nikoli Pašiću. Za sve koji prate događaje u našoj državi, koji poznaju prilike u Beogradu, koji nisu bilo drugo očekivati.

Što je Vladara sklonulo da povjeri vladu ovom matoru, zagriženom starcu, koji nema uza se već nešto više od trećine narodnih poslanika, ne čemo da istražujemo, a niti smijemo. Vlada je tako odredio i pravda je svršen. Jedno ipak mislimo da smijemo kazati, da vlada g. Pašića znači za našu zemlju nesreću; znači produženje današnjeg nesnosnog stanja; nasilja, korupcije i partizanstva, što sve ne vodi dobru. Znači još jače raspirivanje plemenskih i stranačkih strasti, što sve slabi državu i mogu biti sudbonosne.

Poznamo u dušu g. Pašića; znamo, da on ne bira sredstva kad se radi o uspjehu; da je spravan, kako sam kaže, gazit u bratskoj krvi do koljena, samo da se održi na vlasti. On je sebe i svoj režim istovjetovao sa državom, i svaki tko nije s njime taj je protiv njemu, taj je protiv države. Sve što je protiv državi valja trijebiti bez milosrdja. Što zato, ako se među tim protu-državnima nalazi tri četvrtine pučanstva ove države. On je tu, personifikacija države. Njegova želja svima dužnost, njegova volja zakon. Nitko nema prava da u ovoj državi govori, nitko da odlučuje nego On.

Njegovoj beloj bradi mora da se sve pokloni. On će, ako mu se probijte, narediti, da se u svakom

gradu, svakom mjestu, podigne njegov kip pred kojim će na glas trubiti njegovih pretorijanaca morat sav narod padat ničice i klanjat se, baš kao ono pred kipom Nabukodonosora kralja.

I ja onim koji se ne poklone biti će bačeni u peć ognja gorućega; činovnici reducirani ili otpušteni, industrijalci i trgovci onemogućeni, slobodni staleži, seljaci i radnici, od njegovih janjičara zlostavljeni, i onda zatvoreni. A sve ovo pod firmom zaštite države, kojoi, mimo-gred budi rečeno, i ne prijetei od nikog veća pogibelj koliko od onih što se staviše da tu državu zaštite.

Nama Hrvatima koji se kipovima ne klanjamo, koji nećemo i nemislamo, da se ikad bacimo pred kipom bele brade, što ostaje? Zar da zagazimo u bratskoj krvi do

koljena? O ne! jer od toga ni nama ni našoj domovini sreće. Da zatražimo pomoći od tudjina? Nitko! jer tko se uzda u pomoć tudjina ode on i s njim domovina.

Što onda? Stisnimo redove i pustimo da nas trijebe, I do sada je kuga narod morila, pa ga nije umorila. Još žive stari Bog i Bog potlačenih i progonjenih koji kaže: Svaki tirijan srušit će se u prah poput zmije.

A nad njim će sretan stupati kojeg sada bije!

Onima, kojih se to tiče, dozi-vljemo u pamet divne zvukove iz katakomba, koje su kršćani, koji su svladali s-ijet bez bune i revolucije, pjevali tristo godina:

Tlađite nas gazite nas - kao bjenski vučci,
Mi stojimo postojano - s palmama u ruci
Kidajte nam djecu našu - s izraženih grud
Zaboravte još i više - da ste braća, ljudi!
Zaludu vam djelo
Naša krv je život za nas - a za vas opjeloz
Bog i Hrvat!

Pašićeva diktatura.

Naši prijatelji su nam od uvijek zamjeravali, da je politika abstenencije kriva našem jadu, a radikali su ih u toj njihovoj iluziji podržavali i jačali, prigovarajuć republikancima, da ovi neće nikako da saradjuju u Skupštini. Naš ženijalni predsjednik g. Radić je svaku predvidio i on je unapreda znao, da sa Pašićem i „Belom Rukom“ neće biti moguće saradjevati. Radiću je bilo sve dobro poznato, što se je odigralo prigodom donajšnja Vi-dovanskog ustava. U Skupštini su bili naši najumjereniji ljudi, pa su i ovi, u ime prosvjeda, bili prisiljeni iz iste istupiti i napustiti ministarske stolice. Prigovori, da se je onda pristupom HRSSA mogla osigurati opoziciji većina u Skupštini i donijeti ustav, koji bi svijuz zadovoljio, smiješni su, jer je Pašić s time računao, i za taj slučaj bio je pripravan da zastupnike HRSS stavi van zakona i postupa s njima, kao s komunistima.

Nakon prošlogodišnjih izbora Radić je držao mogućim, da ide u skupštinu. Za to je on već unapred bio javio Davidoviću, da će ga HRSS podupirati, dobije li on od krune mandat za sastav vlade.

Ta pretpostavka se nije ispunila, a Pašić je poslao Radiću u Zagreb svoje opunomoćenike. Bio je sklopljen Markov protokol, kojega Pašić strpa u žep. Mnogi su nakon toga mislili da je Pašić nadmudrio Radića, ali se je naprotiv dokazalo da je Radić ovom prigodom razkrinkao Pašića i cijelom kulturnom svijetu, prikazao ga u pravom svijetlu.

Radić je naime znao, da su nakon martovskih izbora, izvjesnikrugovi u Beogradu bili teško zabrinuti, da bi dolazkom HRSSA u skupštinu, nastao ozbiljni preokret i početak širenja republikanske misli u srecu Sumadije, Crngore, Stare Srbije i Macedonije, pa je Pašić sa svojim pomagaćima, već onda bio sastavio plan, da se skupština odmah raspušti, i da se raspišu novi izbori, koji su se imali provešt prošle jeseni po vojvodji Stepanoviću, kao premijeru vanparlamentarne vlade. To bi se isto dogodilo, da je Radić odmah na početku poslao i punomoći na verifikaciju. Najbolji je dokaz tomu, za one koji su bili protivnoga mišljenja pisauje Cicvarićevog „Beogradskog Dnevnika“, koji kaže: „Svojim nedolaskom Radićevci su spasili g. Pašića; da su došli, mi bismo imali nove izbore pod vladom g. Stepe Stepanovića.“

O svim ovim spletkama je Radić bio jako dobro obavješten, te je bio spreman i na nove izbore. Ali Pašić se je plašio novih izbora i za to je poslao Radiću svoje emisare. Ovaj ih prima bratski i traži samo homogenu radikalnu vladu. Nedovoljjava, dapače da u njoj bude ministrom, niti onaj dalmatinski izrod tobožnji Hrvat Štambuk. Pašić ide

Pašićeva Dinastija.

Svjevao: Starac Mijol

Daro moja, plemenita dievo,
Da sam Gjorgije, pjesme bi ti pjevao,
A on za te haje i nebahje,
Jer ne pozna on tvoje odaje.
Ali kuda on te bude htjeti
Ti ćeš, Daro, njemu u brk rielti,
Hvala, Gjorgije, na tvomu prstenu
Sebi truži drugog roda ženu
Ja ću tebi naći dobrog mužu,
Rajsko njemu ti ćeš biti ružu,
Ali, Daro, u ovome čusu
Sluh posveti ti mojemu glasu,
U dvor ti se potajno uvuci,
Prihljži se magnetskoj ruci,
Na njoj ljubi pet možnijih prstu,
Da se dvori rieše antikrista,
U osobi Davidović-Lube,
Koga eto Radićevce ljube
Koji će nam upaliti kuću
I sa nogu pokrasti obuću.
Daro dječe, majčino ti mleka,
Ti u dvoru nadji za me lieka,
Ako njima jošter treba para,
Poslat ću im Radu sekretaru.)

Otvorit će svoga budželara;
Za sve psiće bit će dosta dara,
Daro dušo, ti si puna čara,
Tvoje oko vrata sva otvara,
I kud dodješ potajno u dvore,
Pusti kose neka tvoje zборе,
Kosa ti je mekana i zlatna!
Ako ti se nezgoda neznača
Na stubama dogodi u dvoru,
Obrati se ti crnome moru,
On će tebi biti u pomoći,
Da ćeš moći ti do krune doći
I njoj ljubit koljena i skuta,
Zamolit ju do hiljadu puta,
Sjedog Baju sad da ne napusti,
A kad kruna preta nju se pusti,
Ti razgali djevojčuke grudi,
Kuzi kruni, nek ti mačem sudi
Prije neg će dozvoliti sliepog,
Da joj Radić zapovieda Stiepo,
A sud idi u dvor se uvuci,
Da ga ne bi Radićevi vuci
Prugulali, kao mlado janje.
Z Bogom, Daro, moje milovanje!
Kuda Pašić kćerku produćo
Što će činit, da ne bi uspio
Davidović, on dozivlje Radu
Sina svoga, jedinu mu nadu,
Pak mu veli: „Rude moj jedinče,

Blokaši će da me poživinče;
Radikali, moja uzdanica,
Ne gledaju više moga lica,
Iza ledja oni meni rade,
Neznani ni sam, što im na um pade,
Da me više ne žele na vladi.
Rude sinko, tamnjanom podkadi
Svaku crkvu gdje tamnjana nema,
A gdje vidiš, da se buna sprema
Proti meni, namakni topove,
Nek rigaju hiljadarke nove,
Nemoj žalit zaire i prahu,
Boj se, Rude, do zadnjega daha,
Tri, Rade, moj jedini sine,
Da u službi mile domovine,
Doprineseh što žrtava više,
Jer se nama zla sudbina piše.“
Čim je Rude čuo zapoviedti,
Generalim svojijem naredi,
Da na tvrdje postave topove,
Da rigaju hiljadarke nove,
A sam ode gradu u pohode,
Da on pazi kogu u dvor vode;
Svskog mirom i tamjanom kad
Svatom brke i desnicu gladi,
A naš Baju u fotelju sjedi
I na bradi svaku dlaku redi,
Pa dozivlje gospodju i ženu,
Da i mudrost upotrebi njevu

U njevolji i u čor sočaku,
Da mu pruži pomoć svakojaku.
„Diko moja, mnogo ne divini,
Već se diži, sramotu obrani,
Što smo eto doživili skupa,
Da nas ne će ta Skupština glupa;
Sadu nenu drugog razgovora
Razbit treha blokaškoga zbora,
Svud razpleti tvoju paučinu,
Da spasimo našu domovinu.“
Gospo sluša, nevolje i jade,
Koje Baju izmoriše sade,
Njeđa tješi, ljubi ga u lice,
Pak mu veli: „Divske perjanice,
Ne će Baju napustiti luko
Koji za dvor sam bi sebe smakol“
I uzimlje divit i bartiju,
Poluže ih na zlatnu siniju,
Redom piše svakom radikalu,
Da sa Bajom sad ne prave šalu;
Red-m piše krugovima dvora,
Da se Baju saslušati mora;
Redom piše svakom generalu,
Da joj ljubav još učine malu;
Redom piše svakom diplomati,
Da svi Baju moraju slušati;
Ministrima svim po radu piše,
Stari Baju da za njima diše,
Dvorskim dumam vizit-karte šalje,

) Sin Rade trasi mjesечно malenu svoticu od 200.000 dinara, pak nije čuda, da bi on koga kost mogao u korist ču baciti i dverskim pisma, kojim treba začepiti usta, da ne laju na Pašićevu Bradu, kad dolazi u dvore, da dodjiva.

Radiću na lijepak, ne provadja Markov protokol, dajući time Radiću oružje i pokazuje pred cijelim svijetom, kako Pašić i njegovi ministri nemaju poštenja i da im nije do sredjenja prilika na Balkanu.

Tim potezom je Radić igrao sve krugove u Beogradu, a sa Markovim protokolom je razkrinkao beogradsku kamarilu i Pašića udrio u mozak, svi se izmotavaju, a vojvoda Stepanović opeta izbija na površinu. Dolaskom HRSSa u Beograd nastaje prava panika i kosternacija, vlada pada dvaput zasebice. Lome se krke ministarske stolice, Šumadija prihvaća objeručke republikansku ideju, a kamarila zavadja apsolotizam.

Svi, kojima je duša crna, tresu se pred uzvišenom idejom republikanske miroljubivosti i njezina čovječanstva. Nemaju moralne snage, da joj se opru, pa upotrebljavaju silu. Ruše parlamentarizam, gaze zakone, nepriznavaju svoj rodjeni ustav i pokazuju se narodu na pozornici u pravoj njihovoj ulozi, — u ulozi tirana i krvnika. Ne priznaju želju kruna. Kruna želi parlamentarnu vladavinu i parlamentarizam. Ali Pašić toga neće. Hoće narpaciju vlasti i diktatoru protiv većini skupštine i najvećem faktoru u zemlji, — a sve zato, jer je poručilo trupatu Radiću u Beč: da se jedan od njih dvojica mora s puta maknuti: ili Radić ili Pašić.

Narod prati mirno svaku fazu ovih događaja i mirne duše gleda, kako Rade krade državu, dok mu otac uvadja diktaturu, — da na izborima dade svoje povjerenje Stjepanu Radiću, koji jedini može da spasi ovu državu od potpunog rasula.

† Grgur Gojanović

Turobni glasovi „Miserere mei“ razlijeću se zadnje nedjelje kroz šibenske ulice. Krlež mrtvaca iza njega stupa laganim korakom kler šibenskog kaptola sa kanonicima, a iza njih osam šibenskih mladića nosi na leđima mrtvački lijev. Na lijevu pričvršćen kalež, sa knjigam sv. Pisma,

Da bi Bija ostao i dalje Ko šef vlade, ko ministar prvi Da se narod poštedi od krvi.

Kad je Gospa poštu odpremila, Misli dalje, što bi učinila. Da Beograd spasi od poklika Koje širi ta blokaška klika. U brzo se jadu dosjetila Pak je pisma namah upravila. Upravniku gradske policije, Njoj Munjo ljubio ruke dvije; Drugo pismo šefu detektiva, Miti treba dati direktiva; A Ljubiš treće puno kosti Salju šefu javne bezbjednosti. U pismima tri Lazarevića Gospa moli, da čuvaju ptice, Da ga nebi progutali suri Orih, kojim u gradu se žuri, Da izžezne Pašić sa vidika!

Gospa piše, kad se digno vika, Koja Ljuba Davidović slavi. Polica naveda svakog davi, Neke dvori vide i očute, Kakve Ljubo zmjuriše ljute U dvor vodi, da ih iz temelja On uzdima, da se vrati želja Radićevih vijernih seljaka I Ljubinih kojekakvih svraka.

P r a v i

Schicht-sapun s markom „Jelen“

čuva skupocjeno rublje

Pazi na ime pravi Schicht i marku „Jelen“!

stola i drugo misničko odijelo. Iza lijesa šest redova građana sa bielim rubcem taru suze sa očiju, a iza njih u nepreglednoj povorci gradjanstvo bez razlike vjere, narodnosti i partije, dok tužnu povorku zaključuje zbor mjestnih časnih sestara, kojima se priključio dugi niz bogoljubnih domaćina.

Kuda prolazi turobna povorka gledaoci sa strane i sa prozora ganuti u sred svoje duše, padaju na koljena, dižu kapu s glave, i tibim glasom šalju zadnji pozdrav.

Komu? Njemu?

A tko je taj, koga sa suzama na očima nosi ono osam naših težačkih ramena? Tko je onaj, koža oplakuje mlado i staro; komu se zadnji put klanja svak, koga je u životu poznao? A koje su njegove doživotne zasluge, da mu ih potomstvo priznaje u mrtvačkom lijesu!

Turobni glasovi „Miserere“ odalečuju se prema stolnoj crkvi, a još turobnijil prodiru iz kuće žalosti na ulicu, i medju težnicima, ljubiteljima i štovateljima Njegovima, izazivju nečuvno sažaljenje, suzu na oku, bol u duši.

Grgo Gojanoviću! Tvoji smrtni ostanci rastaju se od tvojih rođenih sestara Marije i Dumice; rastaju se od tvojih nećaka Vinka, Milana i Grga; od tvojih nećakinja Marice, Line i Katicice i bol toga rastanka za uvijek od tvojih milih, kojina si ti preko četrdeset dugih ljeta bio čako i babajko, kojima si ti bio luč nebeska, njihov uzgojitelj, njihov branitelj, njihov branitelj, prodire kroz prozor na ulici, i nas sve šjeća one tvoje ljubavi koja nas je obasjavala u crkvi sv. Ivana.

Bio si tajni komornik, bio si kaptolski dekan, bio si penitencijer, bio si predsjednik crkvenog suda, ali ti si bio nama još nešto više. Ti si

bio dika i ponos tvoje hrvatske grude; ti si bio pošten od pete do glave; ti si bio jedan možda od najbogatijih naših sugradjana u ljubavi hrvatskoj, a ures tvoje plemenite duše bilo je naše ogledalo.

Sve časti, koji si obnašao sa tvojom smrću, izčezele su. One su i bile prolazne, ali ljubav, koju si ti kroz decenije ulievao u naše grudi, ona je neprolazna, ona je vječna, ona je duh angjeoske ljubavi, koja te je ispratila do bladne ploče groba.

U staroj starosti od sedamdeset i tri godine Grgur Gojanović prelesio se je u vječnost. Zadnjih mjeseca živio je povučeno. Malo je govorio. Pekla ga je činjenica, da je rimska kurija u kaptolu počela stavljati mladje sile za prepozite, a nije se držala starog običaja, da se za ovo mjesto imenuje najstarijeg kanonika i da se je tako kod zadnjeg imenovanja prepozita kaptola mimošilo njegovu osobu.

Nije to bila ambicija njegova. Nije pohlepa za čašću. Mentalitet naših starih ne daje se tako na laku ruku mijenjati. Takav je pokoini Grgo bio i u politici. Odrastao u dobi nacionalne borbe, ostao je do smrti vjeran hrvatskoj ideji, pak je sa skepsom gledao neke nove pojave, koji se odigravahu u samoj njegovoj blizini.

Sa Grgom Gojanovićem položen je na vječno počivalište jedan od starih veterana narodne borbe u Dalmaciji protiv mletačkoga lava.

Slava monsignoru Grgu Gojanoviću!

Slava mu na vijekel!

Željeznica Knin-Zadar.

Talijani i sin Rade.

Mi smo prvi u našem listu donijeli bili originalnu informaciju iz Beograda, da sa svi odlučni krugovi

u prijestolnici odbili jednoglasno zahtjev Italije glede gradnje željeznice Knin-Zadar. Kasnije su svi zamislani krugovi primali iz Beograda potvrde gornje informacije. Naše občine, kao da ipak nijesu vjerovala u beogradska uvjerenjavanja, obdržale su prosvjedni sastanak. I pogodilo! Vijesti o željeznici, nijesu bile alarmantne kako je to Grizogonoj brzojavio. Evo što o tome izdajstvu naše rodjene grude pišu beogradske „Novosti“:

„Skandalozna aktivnost Rade Pašića, kojemu njegov otac gleda u svemu kroz prste, dostigla je ovih dana vrhunac. Sada je po srijedi izdajstvo zemlje. Rade Pašić i njegova mafija, uslijed puzavosti svijju političara i drugih faktora, postala je najvećom opasnosti po zemlju. On danas ne preza da izda zemlju. U toku raspleta krize njegova je uloga bila od najveće važnosti. U dogovoru s ministrima, Rade je udesio da zaključimo jedan zajam u Italiji, koji bi imao da našu zemlju pretvori u talijansku koloniju. Za to on dobiva 40 milijuna dinara. Uslovi su zajma skandalozni: 10 milijuna dinara dano je za izgradnju jadranske željeznice, ali sav materijal mora biti talijanski i inženjeri Talijani te tri četvrtine radne snage moraju biti Talijani iz Zadra i Italije. Za ovo izdajstvo se doznaje tek danas. U radikalnim redovima ova je vijest izazvala uzrujanost, i jedan dio radikala traži, da se Rade protjera iz zemlje, a i ministar financija Stojadinović se kompromitovao. Koterija Rade Pašića s ministrima Janjićem, Kojićem i drugima pokušala

Živila hrvatska republika.

Spisao: Stane Mijo

Pašić ode, Pašić nam se vrati, Du državu sa krvlju pezlati; Priboč gleda, al se skršiti neda; Usta su mu puna sladkog meda; Grizogono u razkošju pliva Za Splitsane sad će biti mliva, Svi ministri ostadoše stari, Svaki od njih novu čorbu vari, Veseli su, svaki suze lije, Dika jesu ciele monarhije; Svi se vrte, svi su puni nade, Kabinetom vladat će sin Rade. Sve to Radić sa Dunavna gleda, Pa Hrvatim glasno zapovieda: „Svi za jednog, jedan za sve gine. „U toj borbi za spas domovine! „Tko se sada iznevjeri rodu, „On će sebi zakopat slobodu“. Tako Stipe pozivlje i zbori Svomu rodu sa Dunava gori, A mi svaki na braniku stoj, Da nam Pašić prevaru ne skroji. Na sve žrtve budimo pripravni, Na sve kazne svi budimo spravni, Kad nas budu probadali guje, Svaki klikni neka narod čuje: Bog poklivi Radića nam diku, I hrvatsku našu republiku!

„Širite Dalmatinski Hrvat“.

Zaključak redakcije svaki utorak na posao. Doplac, koji kasnije stigao se će moći ući list. Toliko na ravnanje svim prijateljima koji saraduju u listu.
UREDNIŠTVO.

Već je na izmaku prvo polugodište, a do sada nije izvršila svoju dužnost niti trećina predplatnika. Svakom starom i novom našem poduzimatelju stavljamo na dušu da nas sada u odličnoj tazi borbe hrvatskog naroda podupre, što izdašnije i neka svaki najde barem jednog novog predplatnika.
UPRAVA.

Čidi predplatnicima na ravnanje. Može se god. predplatnici da kod pošiljke novaca uvijek navedu njihov broj predplate. Novci se šalju isključivo na ova adresa:

Upravi lista
„DALMATINSKI HRVAT“
(sa br. 38.004 Pošt. Ček. Zavoda.)
Šibenik.

Odgovori Uredništva.

Ogđ. dopisnicima. Uz najbolju volju ne možemo udovoljiti želji, jer prostor odnuzeren, a gradiva za tri broja. Tko želi, da mu vijesti dođu u list, nek ih pošlje napisane u malo crta. Za kilometrične članke nema na žalost prostora.

OPĆINA ŠIBENIK

Br. 6252. Šibenik, 4./V. 1924.

Natječajni Oglas.

Otvaraju se dva mjesta općinske primelje: jedne u Šibeniku a druge Rogoznici. Primajla je dužna bezplatno biti u pomoći samo siromašnim roditeljima za koje će Općina potvrditi siromaštvo, a ona će se držati u svemu propisa sadržanih u Naredbi Ministarstva Unutrašnjih Djela 4. lipnja 1851. Natječajne molbe imaju se prikazati ovom Općinskom Upraviteljstvu do dana 31. svibnja t. g. priloživši diplomu, a ako ne vrše službu tada i svjedočbu dobra ponašanja.

Za potanje uvjete mogu se informirati kroz uredovne satove u općinskom Uredu soba br. 6.

Predsjednik Općine:
Blažević, v. r.

Izdav. i odg. ured. Medić Niko.
Tisak: Pučka Tiskara — Šibenik

GOSPODJICA

apsolventica trgovačka škole Merkur sa 3 godišnjom praksom u odvjetničkoj pisarni traži namještenje po mogućnosti u Primerju.

— Adresa u upravi lista. —

Mjesnog ili okružnog

Zastupnika

za poljoprivredne strojeve i sprave traži se. Samo starije solidne tvrtke sa višegodišnjim iskustvom u toj struci, koji imaju zgodna skladišta na raspolaganje, te pružaju sigurnost za robu, koju preuzimaju u komisiju.

Opširne ponude slati pod brojem „Za-2280“ na Publicitas d. d., oglasni zavod, Zagreb, Gundulićeva ul. 11.

Netreba popravka!

Netreba popravka!

19 Novi Izum 24

Vinogradari i Trgovci »Pozor«

Nabavite si s mjesta Zora štrcaljku proti peronospori, kao što i Zora Sumporaču proti ujidima.

ŠTRCALJKA ZORA jest građena iz jakog bakra i mjedi. BEZ GUMA, na vendile, baca galicu u magli neprestano 3 MINUTE, a svi djelovi su izvana. Jamči se 10 god.

ZORA SUMPORAČA mješa zrak sa sumporom u posebnom djelu konstrukcije u sumporaci, a radi tako povoljno da može jednim poseve takvim pritiskom na polugu osipati čitavu jednu boru. Ista jest hidronički zatvorena te neraspilje niti najmanje sumpora. Jamči se 10 god.

Dopise molim slati kao i narudžbe izravno na

DRAGUTIN ŠEPEKA
Prilaz 37, ZAGREB.

PUČKA TISKARA

PRIMA NA IZRADBU
SVAKOVRSNIH
TISKANICA.

Foto Pax

Zavod za umjetno slikanje, povećanje reprodukcije slika, izradbe sa uljem, aquarel, i pastel bojama, tuš i kreyton.
— ZAGREB, illica 35. —

Oglasujte vašu tvrtku u
„DALM. HRVATU“.

Opletene bocune

(demižone) u svakoj količini od 3 do 50 litara razaslijem poštom ili željeznicom uz najjeftinije cijene. Veliki izbor staklene, porculanske i luksusne robe. STAKLENE PLOČE svake vrsti, brušena i nebrušena OGLEDALA. REX i ULTREFORM boce i lonce za ukuhavanje voća preporuča Staklana VJ. FRANZ, Zagreb
Jelačićev trg. 7.
Specijalno skladište ljekarskih bočica i laborat. robe.

Svi Hrvati, nek se služe kod onih, koji oglašuju u „Dalm. Hrvat“.

„DRINA“ najbolji sapun

Proizvadjla sliedeće specialitete :

SAPUN

MARSEILLE bijeli i žuti
DRINA extra žuti
ZELENI BARI

Tražite odmah naše izvanredne ponude

Cijene umjerene — Poslužba tačna — Pakovanje u sanducima — Solidnim trgovcima prodajemo na isplatu uz priček

„DRINA“ tvornica sapuna i svijeća d. s. o j. u Šibeniku.